

De hobby van... Piet Moens, Gravin Magdalena van Waardenburglaan 77

Nee de rode loper werd het niet, maar wel via een betrouwbare loopplank stapte ik aan dek van de voormalige Hr. Ms. Abraham Crijnsen. Eenmaal aan boord word ik al opgewacht door de **Abraham** van de Abraham Crijnsen, Piet Moens die deze dag dienst heeft als suppoost. Onder het genot van een bakkie troost raken we al snel in gesprek over de grote hobby van Piet: de Crijnsen zoveel mogelijk terug te brengen in oude staat. Dus zoals hij er uit zag toen het schip in september van het jaar 1936 op de (nog steeds bestaende)

scheepswerf "Gusto" te Schiedam te water werd gelaten. En dat is een klus werk die er niet om ligt. Piet is het gedeeltelijk met me eens als ik stel dat de Crijnsen geleidelijk omgetoverd wordt van Schroot tot Boot. Toen hij samen met een maat aan "De Klus" begon kon je wel zien dat het een schip was, maar het leek nog maar weinig op de trotse, roemrijke mijnenveger Hr. Ms Abraham Crijnsen van weleer.

Vanaf het begin dat Piet als suppoost op het schip dienst deed had hij wat met het schip zoals dat heet en bood zijn diensten aan als voormalig scheepmaker ijzer van de Rijkswerf. Dus terug in zijn oude vak. Of het nu in dit geval werd 'Van zijn werk zijn hobby maken of andersom dat weet ik niet, maar wat ik wel weet is dat Piet het een prachtige hobby vindt en dan doet de woordspeling er niet toe.

En vanaf de start zitten er dan ook al zo'n slordige 4000 werkuren van Piet in het opknappen van het schip. En dat dit geen weggegooide uren zijn mag wel blijken uit het resultaat dat al bereikt is samen met een aantal collega's.

Bij het scheepvaartmuseum in Rotterdam werden een aantal originele bouwtekeningen van de Abraham

Crijnssen opgeduikeld en verder zijn op intuïtie en ervaringsgevoel de nodige veranderingen aangebracht. Zo is de stuurhut in oude staat teruggebracht en dat geldt ook voor de kaartenkamer en de radiohut. En boven op de brug is de spreekbuis en het kompas weer in perfecte originele staat. Geweldige resultaten dus. En dat ook één van de oude stoomketels het weer doet (wel niet op stoom maar op stroom) geeft heel veel voldoening.

Dat de voormalige Hr. Ms. Abraham Crijnssen uitgekozen is als onderdeel van het Marinemuseum is geen willekeur. Dit heeft alles te maken met de spectaculaire ontsnapping in 1942 aan de Japanse oorlogsvloot in Nederlands Indië. De toenmalige commandant Anton Mierts, presteerde het om samen met de in der haast opgetrommelde bemanning in 9 dagen tijd te ontsnappen aan de aandacht van de Japanners.

Hoe? Als drijvend eiland! Overdag stilliggend voor één van de vele eilanden die Indonesië rijk is. De Crijnssen was totaal omgetoverd in een eilandje, gecamoufleerd met takken, bomen en ander groen. Net een echt eiland! Alleen s' nachts werd er gevaren. En wonder boven wonder werd Australië gehaald.

Alleen daarom is een plek van deze oude mijnenveger in het museum zeker op haar plaats. In het begin stond de leiding van het museum best wel wat sceptisch tegenover de klus en de klussers. Er was tegenwind en ongelof in het welslagen van de onderneming.

Maar de boot is in de afgelopen jaren meer en meer op de mijnenveger Hr. Ms. Abraham Crijnssen gaan lijken en de Marinemuseumleiding is dan ook vol lof. En waar de hobbyïstische klussers erg blij mee zijn, dat zijn de positieve opmerkingen van oud bemanningsleden van het schip. Oud bemanningsleden die na jaren een bezoek brengen en aan boord stappen van **hun** Hr. Ms. Abraham Crijnssen. Van deze mensen krijgt Piet ook de nodige waardevolle tips. Zoals hoe de slaapverblijven ingericht waren en dat is natuurlijk nuttige informatie waar je wat mee kunt

Want ja het schip was onherkenbaar als mijnenveger geworden toen het in 1996 uit Rotterdam naar Den Helder kwam. In Rotterdam werd het vanaf 1961 gebruikt door de Zeekadetten. Om ruimte te winnen was het schip flink gestript. Het schip was net een kaal geplukte kip.

Maar de boot met haar rijke historie ziet er steeds gezonder uit en dat kun je van een kaalgeplukte kip niet meer zeggen.

Als suppoost kun je veel in de gaten houden en je diensten aanbieden aan de bezoekers. Maar alles in de gaten houden lukt nou eenmaal nooit. Zo vond iemand dat hij of zij meer recht had op de noodverlichting van het kompas. Messing olielampjes die niet meer bestaan en dat doet erg zeer. En de stelende hand afhakken gaat ook niet, want ook het prachtige officierszwaard dat aan boord mooi stond te zijn in de originele kledingkast, (achter slot en grendel) werd door een onverlaat gestolen. Helaas, helaas.

Hoewel het gelukkig heel sporadisch voorkomt, gebeurt het toch dat er mensen door hun gedrag van boord gezet moeten worden. Nee ze worden niet gekielhaald, hoewel je dat misschien wel eens zou willen.

Dat het Marinemuseum meer naamsbekendheid krijgt is goed te merken. En een **goede** naam, want het museum krijgt mooie cijfers van het publiek dat naast Nederlanders ook bestaat uit Duitsers, Engelsen, Amerikanen, Australiërs, Tsjechen, Italianen en soms ook Japanners.

Opvallend is dat er zo weinig Jutters komen en dat is jammer want een beetje meer trots op het Marinemuseum is zeker op haar plaats aldus Piet.

Zowel het klussen als het suppoosten vindt Piet mooi werk. Opvallend is dat de mensen heel wat vragen stellen over het schip. Dan is het extra handig dat je ook daadwerkelijk aan het schip werkt, want dan voegt dat soms nog iets extra's toe aan een antwoord dat je geeft.

Als er bij warm weer 'geklaagd' wordt over het ontbreken van airco, dan is de uitleg dat die er nog niet was in 1936 meestal voldoende. En dat daarom de bemanning koos voor het slapen aan dek onder de sterrenhemel. En dat roept dan de nodige nostalgische beelden op bij de bezoekers.

Piet heeft nog twee grote wensen voor de Abraham Crijnssen. De eerste is dat ooit het stadium wordt bereikt dat je van een afstand kunt zien: "Kijk daar ligt de (voormalige)

mijnneveger "Abraham Crijnssen". En de tweede is een nieuwe betere ligplaats voor het schip. Momenteel wordt deze min of meer overschaduwd door de enorme onderzeeboot op het droge. En die nieuwe ligplaats gaat er binnen afzienbare tijd komen, zoals dat mooi heet. Wellicht dit jaar nog en anders in 2009. Dan komt het schip te liggen voor de "Schorpioen". Daar zal het zeker beter uitkomen en de plaats krijgen die het verdient. Voordat dit gebeurt krijgt het eerst nog

een dokinspectie om te zien hoe het schilderwerk er onder de waterlijn uit ziet. En dat is nodig want de huidige verflaag zit er al weer 10 jaar op. Dan de toekomstige rol van de "Abraham" op de "Abraham": Piet wil als het qua gezondheid en energie kan, graag nog een mooi aantal jaren doorgaan met zowel het **klussen** als het **suppoosten** en dat zou voor de beroemde voormalige "Hr. Ms. Abraham Crijnssen" een weldaad zijn, want ja, als iemand weet waar de mosterd vandaan komt, is dat Piet wel.

Rien Schelhaas